

هایش ملی محیط زیست و تولیدات کیا هی

۱۳۹۱ مرداد ۱۵

تأثیر کود بیولوژیک فسفر بر روی ذرت در سطوح مختلف کود شیمیایی فسفر

محمد علی توحیدی نیا^{۱*}، داریوش مظاہری، سید محمد باقر حسینی^۲، حمید مدنی^۳
علی اکبر منافی ورکیانی^۴

۱- کارشناسی ارشد گروه زراعت و اصلاح نباتات، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

۲- عضو هیئت علمی استاد و استادیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

۳- عضو هیئت علمی، استادیار دانشگاه آزاد اراک

۴- کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه زراعت، تهران، ایران

m_tohidinia@yahoo.com

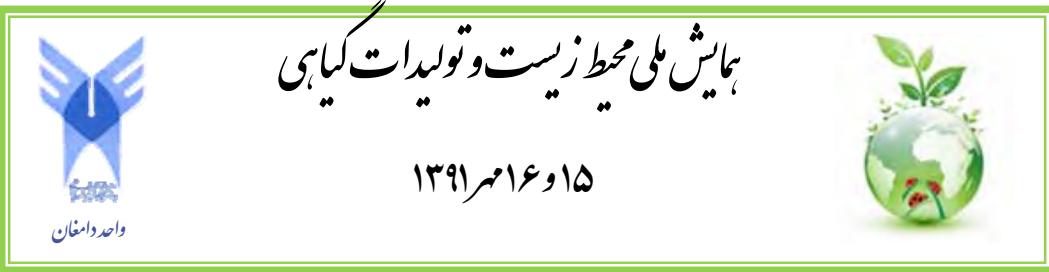
چکیده

صرف صحیح انواع کودهای شیمیایی، حیوانی، کمپوست های گیاهی و کودهای بیولوژیک مهمترین و اساسی ترین راه حفظ و اصلاح شرایط حاصلخیزی خاک و افزایش میزان عملکرد محصولات است. به منظور بررسی اثر دو روش صرف کود زیستی فسفر باکتریایی و صرف سطوح مختلف کود شیمیایی فسفر بر اجزاء عملکرد ذرت شامل وزن هزاردانه و عملکرد دانه در بالا، پژوهشی به صورت کرت های خرد شده در پایه طرح بلوك کامل تصادفی در چهار تکرار در مزرعه پژوهشی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران اجرا شد. فاکتورها شامل فاکتور کود بیولوژیک که شامل سه سطح شاهد، کاربرد کود فسفر بیولوژیک و کاربرد کود فسفر بیولوژیک به علاوه سرک بیولوژیک و فاکتور دیگر شامل کاربرد چهار سطح کود فسفر شیمیایی شامل سطوح شاهد، ۲۰ - ۴۰ - ۶۰ کیلوگرم کود سوپر فسفات تریپل در هر هکتار بود. نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین اثر مقابل کود بیولوژیک و کودشیمیایی نشان داد که اثر مقابل تیمار کود بیولوژیک همراه با سرک بیولوژیک و تیمارهای کودشیمیایی دارای بیشترین مقدار عملکرد بودند. نتایج نشان داد که کاربرد توازن میکرووارگانیسم های حل کننده فسفر با فسفر معدنی در قابل دسترس نمودن و حلالیت فسفر در خاک موثر بوده است.

کلمات کلیدی: فسفر، ذرت، کود بیولوژیک، کودهای شیمیایی، هزاردانه

مقدمه

فسفر از عناصر اصلی مورد نیاز گیاه بوده و یکی از مهمترین عناصر در تولید محصول می باشد. این عنصر در تشکیل بذر نیز نقش اساسی داشته و به تعداد زیاد در میوه و بذر یافت می شود. نتایج تحقیقات نشان می دهد که افزایش صرف کودهای فسفر طی این سالها، نه تنها عملکرد محصولات زراعی را چندان افزایش نداده بلکه در نتیجه برهم زدن تعادل عناصر غذایی، کاهش محصول را نیز در مواردی باعث شده است (۱) مصرف بی رویه

هایش ملی محیط زیست و تولیدات کیا هی

۱۳۹۱ مرداد ۱۵

کودهای فسفاته، گذشته از هزینه های ارزی گزار خرید کود از خارج کشور، اثرات زیانباری نیز دارد و روشهای نوین مانند استفاده از کودهای بیولوژیک ضروری به نظر می رسد. کودهای بیولوژیک، مواد نگه دارنده ای با انبوه متراکم یک یا چند نوع ارگانیسم مفید خاکزی و یا بصورت فرآورده متابولیک این موجودات می باشند که صرفاً به منظور تأمین عناصر غذایی مورد نیاز گیاه تولید می شوند. ذرت پس از گندم و برنج، مهمترین ماده غذایی دنیا محسوب می شود و با دارا بودن سهمی معادل ۶۵ - ۷۰ درصد در ترکیب جیره غذایی طیور به عنوان مهمترین منبع تأمین انرژی مطرح می باشد و برای رسیدن به محصولی با کمیت و کیفیت بهتر باید ترکیب مناسبی از مواد غذایی در اختیار داشته باشد که نیاز آن به فسفر نسبت به محصولات دیگر نسبتاً بالا است (۲). با توجه به اهمیت کودهای بیولوژیک در کشاورزی پایدار و ضرورت بهینه سازی مصرف کودهای شیمیایی در اکوسیستم های زراعی کشور، تحقیق حاضر با هدف بررسی تاثیر کود بیولوژیک فسفر در سطوح مختلف کود شیمیایی فسفر بر اجزای عملکرد و در نهایت عملکرد نهایی ذرت دانه ای انجام شد.

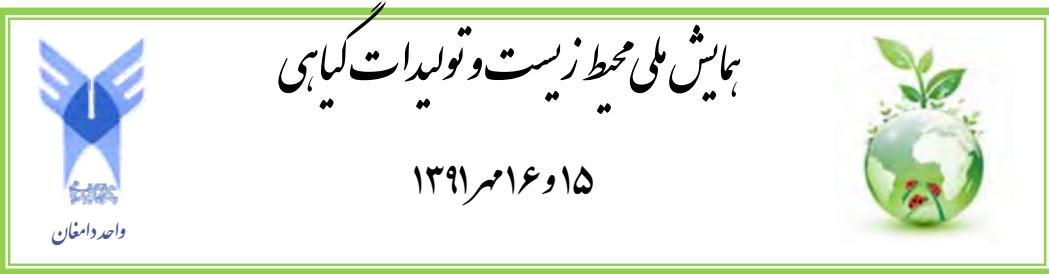
مواد و روش کار

این آزمایش در مزرعه آموزشی و پژوهشی پرديس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران واقع در کرج انجام شد. خاک محل آزمایش دارای بافت لومی رسی، pH برابر با ۵/۸ و مقدار فسفر خاک ۱۴ میلی گرم در کیلوگرم بود که خاک فوق از نظر مقدار فسفر در رده متوسط قرار دارد. آزمایش به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوك کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. فاکتورهای آزمایش شامل فاکتور کود بیولوژیک که شامل سه سطح شاهد، کاربرد کود فسفر بیولوژیک و کاربرد کود فسفر بیولوژیک به علاوه سرک بیولوژیک و فاکتور دیگر کاربرد چهار سطح شامل سطوح ۰-۲۰ - ۴۰ - ۶۰ کیلوگرم کود سوپر فسفات تریپل در هر هکتار بود. تیمار کود شیمیایی سوپرفسفات تریپل در یک مرحله قبل از کشت بصورت نواری در دو طرف ردیف کشت ذرت قرار داده شد. تیمار کشت ذرت همراه با کود بیولوژیک به صورت بذرمال انجام شد. تیمار کود سرک بیولوژیک نیز یک ماه پس از کاشت، انجام پذیرفت. منع کود بیولوژیک، کود بیولوژیک فسفر بارور-۲ بود. محاسبات آماری با استفاده از نرم افزار SAS انجام شد. مقایسه میانگین تیمارها با آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح ۵٪ صورت گرفت.

نتایج

وزن هزاردانه

اثر کودبیولوژیک و مقادیر مختلف کودشیمیایی و اثر متقابل کودبیولوژیک و کودشیمیایی بر روی صفت وزن هزاردانه در سطح ۱٪ معنی دارشد (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر کودشیمیایی نشان داد که مصرف ۴۰ و ۶۰ کیلوگرم فسفرشیمیایی با میانگین اثر کودشیمیایی ۲۹۰/۵۸ و ۲۸۸/۹۷ گرم به ترتیب دارای بیشترین وزن هزاردانه بودند و تیمار شاهد با میانگین وزن ۲۸۲/۵۳ گرم دارای کمترین وزن هزاردانه بود (جدول ۲). اثر کودبیولوژیک بر وزن هزاردانه نشان داد که تیمار کودبیولوژیک به همراه سرک بیولوژیک با وزن ۲۹۴/۷۷ گرم دارای بیشترین وزن هزاردانه بود. این در حالی است که تیمار شاهد با میانگین وزن ۲۷۸/۸۰ گرم دارای کمترین وزن هزاردانه بود (جدول ۲). می توان

افزایش وزن هزاردانه در گیاه را به واسطه نقش مثبت این میکرووارگانیسم ها در جذب آب و عناصر غذایی به ویژه فسفر و انتقال آن ها به سلول های گیاه دانست که سبب بهبود در رشد و افزایش فتوسنتز گیاه شده است. درنتیجه در مرحله پرشدن دانه، شیره پرورده به دانه ها انتقال داده شده و دانه های درشت با وزن قابل قبول تولید گردیدند (۳). مقایسه میانگین اثر مقابل کود بیولوژیک و کودشیمیایی نشان داده اثر مقابل تیمار کود بیولوژیک همراه با سرک بیولوژیک و تیمارهای کودشیمیایی ۴۰ و ۶۰ کیلوگرم فسفرشیمیایی با وزن ۲۹۸/۲۹ و ۳۰۱/۱۸ گرم دارای بیشترین مقدار بودند و تیمار بدون کود بیولوژیک و بدون کودشیمیایی با وزن ۲۷۸/۲۲ گرم دارای کمترین مقدار بود (۱). کودسپرفسفات تریپل به دلیل قابل حل بودن، در مدت زمان کمی فسفر را در اختیار گیاه قرار می دهد اما به دلیل نیاز بیشتر فسفر در اوایل رشد گیاه، حضور کودهای فسفاته زیستی با افزایش حلالیت فسفر و عناصر دیگر موردنیاز گیاه، منجر به افزایش عملکرد و وزن هزاردانه می شود.

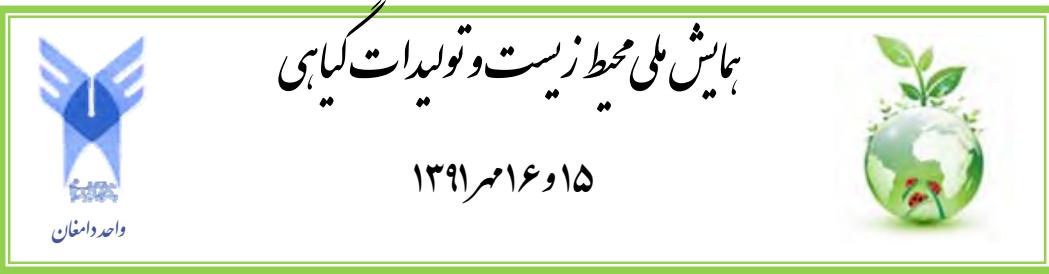
جدول ۱- جدول تجزیه واریانس برای عملکرد دانه در هکتار و عملکرد بیولوژیک

منابع تغییرات S.O.V	درجه آزادی	وزن هزاردانه	عملکرد دانه در بالا
تکرار	۳	۱۴/۷۷	۱/۹۶
کود شیمیایی (A)	۳	۱۴۷/۲۱**	۳۳/۹۸**
خطای اصلی (Ea)	۹	۷/۵۹	۸/۱۳
کود بیولوژیک (B)	۲	۱۰۲۴/۷۹**	۵۶۷/۰۷**
(A×B)	۶	۳۵/۹۴**	۱۴/۱۳*
خطای فرعی (Eb)	۲۴	۵/۴۵۴	۴/۰۸

ns: غیر معنی دار **: معنی دار در سطح ۵ درصد *: معنی دار در سطح ۱ درصد

عملکرد دانه در بالا

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر کود بیولوژیک و مقادیر مختلف کودشیمیایی در سطح ۱٪ و اثر مقابل کودبیولوژیک و کودشیمیایی بر روی صفت وزن دانه در بالا در سطح ۰.۵٪ معنی دار شد (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر کودشیمیایی فسفر بر صفت وزن دانه در بالا نشان داد که مصرف ۶۰ و ۴۰ کیلوگرم فسفرشیمیایی با میانگین عملکرد ۱۹۲/۸۳ و ۱۹۲/۷۹ گرم به ترتیب دارای بیشترین وزن دانه در بالا بودند و تیمار شاهد با میانگین عملکرد ۱۸۹/۷۵ گرم دارای کمترین عملکرد بود (جدول ۲). طبق بررسی صورت گرفته در مورد تأثیر کود فسفر بر عملکرد عدس مشخص گردید که افزایش میزان فسفر از صفر به ۶۰ کیلوگرم به دلیل افزایش فسفر محلول باعث افزایش وزن و عملکرد دانه گردید (۴). مقایسه میانگین اثر کود بیولوژیک بر وزن دانه در بالا نشان داد که تیمار کود بیولوژیک به همراه سرک بیولوژیک با عملکرد ۱۹۶/۹۷ گرم دارای بیشترین وزن دانه در بالا بود. این در حالی است که تیمار شاهد با میانگین عملکرد ۱۸۵/۱۱ گرم کمترین وزن دانه در بالا بود (جدول ۲).

هایش ملی محیط زیست و تولیدات کیا هی

۱۳۹۱ مرداد ۱۵

واحد دامغان

جدول ۲- جدول مقایسه میانگین صفات عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک

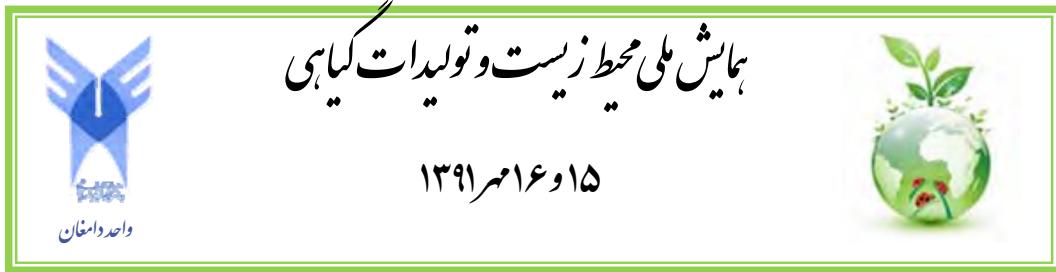
تیمار	وزن هزار دانه در بلال	عملکرد دانه
۰ کیلوگرم کود شیمیایی (شاهد)	۲۸۲/۵۳۵ ^c	۱۸۹/۷۵ ^b
۲۰ کیلوگرم کود شیمیایی	۲۸۶/۳۹۲ ^b	۱۹۰/۰۶ ^b
۴۰ کیلوگرم کود شیمیایی	۲۹۰/۵۸۸ ^a	۱۹۲/۷۹ ^a
۶۰ کیلوگرم کود شیمیایی	۲۸۸/۹۷۲ ^a	۱۹۲/۸۳ ^a
بدون کود بیولوژیک (شاهد)	۲۷۸/۸۰۹۴ ^c	۱۸۵/۱۱ ^c
کود بیولوژیک	۲۸۷/۷۵۶۳ ^b	۱۹۱/۹۹ ^b
کود بیولوژیک + سرک بیولوژیک	۲۹۴/۷۷۶۹ ^a	۱۹۶/۹۷ ^a

* میانگین های دارای حروف مشابه، براساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری ندارند.

مقایسه میانگین اثر مقابل کود بیولوژیک و کودشیمیایی نشان داد که اثر مقابل تیمار کود بیولوژیک همراه با سرک بیولوژیک و تیمار ۶۰ کیلوگرم فسفرشیمیایی با وزن دانه در بلال ۲۰۰/۷۱ گرم دارای بیشترین مقدار بود و تیمار بدون کود بیولوژیک و بدون کودشیمیایی با عملکرد دانه در بوته ۱۸۴/۵ دارای کمترین مقدار بود (جدول ۲). مشاهدات نشان می دهند که اثر کود زیستی همراه با کود معدنی فسفات نشان از توانایی بالای این میکرو اگانیسم های حل کننده فسفات در افزایش و گسترش ریشه داشته و منجر به جذب عناصر غذایی بیشتر توسط سیستم ریشه شده و عملکرد را افزایش داده است.

بحث و نتیجه گیری

تفاوت معنی دار بین تیمارهای استفاده از کود شیمیایی فسفر و کود بیولوژیک با تیمار شاهد، نشان از اهمیت بسیار بالای عنصر فسفر دارد. با توجه به اثر مفید باکتری های حل کننده فسفر بر عملکرد ذرت می توان با به کارگیری این باکتری ها به صورت کودهای بیولوژیک از مصرف زیاد کودهای فسفر و خسارات ناشی از آن کاست و همچنین هزینه های خرید را کاهش داد.

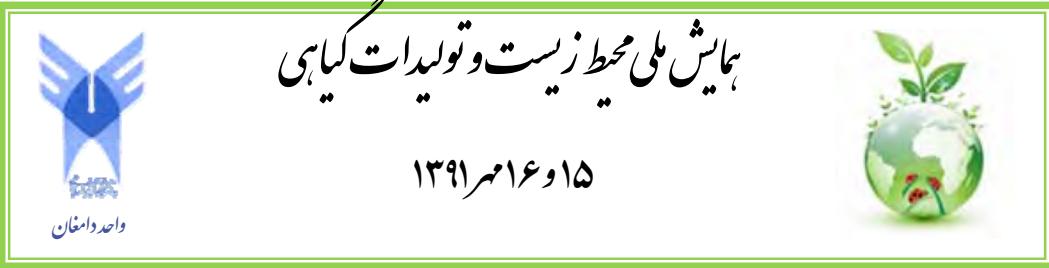
هایش ملی محیط زیست و تولیدات کیا هی

۱۳۹۱ مرداد ۱۵

منابع

- [۱] کریمیان، ن. (۱۳۷۷). پیامدهای زیاده روی در مصرف کودهای شیمیایی فسفری، نشریه علمی پژوهشی خاک و آب، جلد ۱۲، شماره ۴، موسسه تحقیقات خاک و آب، تهران، ایران.
- [۲] ملکوتی، م. ج و غبیبی، م. نبی. (۱۳۸۲). تأثیر عناصر کم مصرف بر خصوصیات کیفی ذرت دانه‌ای. اصول تغذیه صحیح ذرت، بهینه سازی مصرف کود گامی به سوی خودکفایی در تولید ذرت در کشور (مجموعه مقالات). دفتر نباتات علوفه‌ای و طرح ذرت. وزارت جهاد کشاورزی. تهران. ایران.
- [۳] Dfreitas, J. R., M. R. Banerjee.and J. J. Germida. 1997. Phosphate-solubilizing rhizobacteria enhance the growth and yield but not phosphorus uptake of canola (*Brassica napus L.*). *Biology and fertility of soils*. 24(4):358.
- [۴] Zeidan,M. S. 2007. Effect of organic manure and phosphorus fertilizers on growth, yield and quality of lentil plants in sandy soil. *Research Journal of Agriculture and Biological science*, 3(6): 748-752.

Effect of phosphorous biological manure on maize at different levels of phosphorus fertilizer

Abstract

Correct and consistent use of chemical fertilizers, animal, vegetable compost and bio-fertilizers, basic maintenance and improvement of soil fertility and increasing agricultural yields In order to study the effect of phosphorous biological manure (PBM) and different of quantity of phosphorous chemical fertilizer (PCF) on the average length, the diameter, the 1000 seeds weight, and seed yield in corn an experiment was conducted at Tehran university research farm, Karaj, Iran. Treatments were arranged in split plot design on the basis of RCBD with two factors and four replications. Treatments were included in two methods. First, three levels of PBM (without PBM, PBM, PBM+ PBM) and second, four levels of PCF (without PCF, 20, 40, 60 kg/h of super phosphate triple). The results of the analysis of variance showed that biological manure in both methods had significant effect in all considered traits with the exception of harvesting index. PCF use also indicates that the increase in the quantity of phosphorous resulted in the increasing trait yield.

Keywords: phosphorous, corn, biological manure, yield, chemical fertilizer, seed yield